

bliver den meget tynd til sidst, men der er dog lidt tilbage; der bliver nemlig det tilbage, at naar en Kasse ophører, eller dens Anerkendelse bortfalder, er der Overgang for Medlemmerne til andre Sygekasser. I Stedet for dette har man sat „Nævnet“, som oprindeligt kom ind i Folketinget ved Initiativ der, og som jeg modtog; man har givet videre udviklede Bestemmelser for det. Det vil med andre Ord sige, at man i Stedet for at fremtvinge en aktiv Forbindelse mellem Sygekasserne ved Overgang fra den ene til den anden, stoler paa ad Frivillighedens Vej efterhaanden at naa Maalet, og man giver tillige denne Organisation, som jo kan komme frem paa forskellig Maade, blandt andet gennem Fællessforeninger, en meget betydelig Styrke, idet man gaar ind paa, at et Nævn, som udvikles under visse nærmere Vilkaar af Sygekasserne, kan faa medbestemmende Virksomhed tilligemed Sygekasseinspektøren under Ministerens Tilsyn og Approbation, en Virksomhed, som er ret vidtgaaende. Det vil ses, at her i Virkeligheden er gjort noget, som er en meget betydelig Ændring i Lovforslaget. I Stedet for at fremtvinge en Forbindelse mellem Sygekasserne, har man skabt en frivillig Forbindelse, ved at give denne Organisation, som er fremkommen ad Frivillighedens Vej, en vis Magt og Indflydelse. Jeg vil haabe, det lykkes; thi kan man ad Frivillighedens Vej komme til noget saadant, vil det være nok saa godt som at fremtvinge noget. Paa Sjælland har man en saadan Fællessforening, som udøver en betydelig Indflydelse, og som har sat igennem, at der ad Frivillighedens Vej er en Overgang fra en Landbosygekasse til en anden. Jeg anser dette, at § 8 er forandret saaledes, at der er kommen et Nævn, for at være af meget vidt rækkende Betydning, idet det jo væsentlig forandrer hele Lovforslagets Karakter, fra hvad det oprindeligt var, nemlig fra at have Tvangsbestemmelse til at have Frivillighedsbestemmelse.

§ 11 er foreslaaet ændret saaledes, at man udstemmer sidste Stykke, at Kommunkasserne kunde give Tilskud. Det ærede Medlem for København (Knudsen) klagede over det, men jeg kan ganske slutte mig til Forslaget. — Paragraffen har nu et bestemt begrebet Statstilskud af en halv Million. Med Hensyn til hvad der kan være at sige derom, kan jeg henholde mig til den ærede Ordfører. Tillige er man gaaet ind paa Folketingets Fordeling af Tilskuddet med 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. Saaledes som Statsbidraget her er stillet,

er der noget at gro paa, hvad ogsaa allerede er blevet fremhævet.

Jeg kommer saa til et meget betydningsfuldt Forslag under Nr. 20, hvor et Medlem har stillet Forslag om, at § 13, Kørjelsparagraffen, udgaaar. Det glæder mig, at det ærede Medlem ikke fik Tilslutning fra et andet æret Medlem her i Salen (Kaben), som ellers altid har været oppe at køre paa den Paragraf, nemlig det ærede Medlem, som helst vilde have, at Kommunerne skulde tvungent overtage Kørjelen ved Vicitation. Det ærede Medlem fra Langeland (Ahlsefeldt-Saurvig) har stillet Forslag om, at Paragraffen skal udgaa, og gav derfor en Motivering, som kan have megen Interesse i og for sig, men jeg haaber ikke, at Tinget vil søje det ærede Medlem i at stemme Paragraffen ud. Der vil derved blive givet Lovforslaget et Ulivsjaar, det er i alt Fald min Overbevisning. Det ærede Medlem mente, at denne Paragraf behøvede man ikke, thi det, der forlangtes, har man allerede frivilligt. Jeg tror ikke, det er noget rigtig godt Argument. Har man allerede frivilligt denne Kørjel paa Landet, er der mange, der paatage sig den frivilligt, saa er der ikke nogen stor Fare ved at lade den gaa over til Kommunerne. Det ærede Medlem kan jo tro, at mange gør det, og det er virkelig ganske godt; men der er ogsaa mange, der ikke gør det, og hvis man virkelig faar Kørjelen udført frivilligt, vil det, at man her vedtager Bestemmelsen, gøre, at man kommer til en retfærdigere Fordeling. De, der hidtil have været godhjerteede nok til at yde den frivilligt, ville slippe billigere, og de, der ikke have været villige til at yde den frivilligt, komme nu med. Hvis den virkelig udredes for Djebkliffet, saa tror jeg ikke, der er noget at sige om Bestemmelsen; jeg tvivler ikke paa, at haade hvor det ærede Medlem er kendt og forskellige andre Steder, udredes denne Pligt, men der er adskillige Steder, hvor det ikke sker. Landstinget har Gang efter Gang stemt for Paragraffens Vedtagelse, saa jeg kan ikke tro, at det nu vil stemme den ud. — Det ærede Medlem sluttede tillige efter de patriarkalske Forhold og påstode dem tilbageførte eller i alt Fald beholdt, hvor de ere; ja jeg kan sympatisere med det ærede Medlem; men det er for siddigt at begynde at slutte deraf. Vi ere jo nemlig inde i en hel Lovgivning, som vi ikke længere kunne gaa tilbage fra; og lod man være at give en Sygekasselov, saa vilde man snarere i den Retning gøre Skade end Gavn; det er i alt Fald min Overbe-